

Det er uden betydning for opgørelsen, om nogle af størrelserne er positive eller negative. I givet fald regnes både med positive og negative tal. Hvis den afgiftspligtige indtjening er større end afkastet af alle andele, f.eks. fordi den afgiftsfri del af foreningens indkomster viser underskud, bliver det afgiftspligtige beløb for det enkelte medlem større end afkastet.

Der tages i alle tilfælde udgangspunkt i kalenderåret. For investeringsforeninger omfattet af lov om investeringsforeninger vil anvendelsen af kalenderåret som grundlag være uproblematisk, idet de i henhold til loven skal anvende kalenderårsregnskab.

For så vidt angår investeringsforeninger, der ikke er omfattet af lov om investeringsforeninger, er der ikke samme krav. Såfremt en sådan investeringsforening anvender et forskudt regnskabsår, vil investeringsforeningen af hensyn til eventuelle afgiftspligtige skulle foretage et særligt regnskab til brug for opgørelsen af realrenteafgiftsgrundlaget.

I de tilfælde, hvor investeringsbeviset sælges eller udgår af den afgiftspligtige ordning i løbet af kalenderåret, vil det aktuelle kalenderårs forholdstal endnu ikke være kendt. I disse tilfælde skal der derfor anvendes det forholdstal, der er opgjort for sidste kalenderår.

Såfremt investeringsforeningen først er startet i det indeværende kalenderår, anvendes dog fordelingen af den indtjening, der er oppebåret i kalenderåret i perioden op til afgiftsberegningen. Såfremt dette ikke kan opgøres, vil udgangspunktet være, at hele indtjeningen er afgiftspligtig. Den afgiftspligtige eller pengeinstituttet vil dog senere, når fordelingen af indtjeningen kendes, kunne få afgiftsberegningen lavet om.

Investeringsforeningens afgiftspligtige indtjening opgøres efter de foreslåede regler i § 3 e, stk. 3-5. Der er tale om indtjening, der ville være afgiftspligtig, hvis den var oppebåret direkte af den afgiftspligtige.

Det foreslås endvidere, at afkastet af investeringsbeviset også bliver afgiftspligtigt i det omfang, investeringsforeningen oppebærer afkast, der i øvrigt er omfattet af § 3 a. En forholdsmæssig del af afkastet af investeringsbeviset vil således blive afgiftspligtig, hvis investeringsforeningen f.eks. investerer i aktier i investeringsselskaber i skattelylande.

Opgørelsen af afgiftspligtigt afkast fremgår

af den foreslåede bestemmelse i § 3 e, stk. 5. Herefter finder de almindelige regler i realrenteafgiftsloven som udgangspunkt anvendelse.

Efter de almindelige regler i realrenteafgiftsloven skal kursværdiændringer på obligationer, pantebreve o.lign. opgøres efter princippet om matematisk kursopskrivning, dvs. efter den kursværdiændring, der ved en konstant effektiv rente ville være fremkommet som følge af forkortelsen af restløbetiden. Realiserede kursgevinster og -tab skal endvidere overføres til en særlig saldo, og 20 pct. af saldoen skal herefter hvert år tillægges eller fradrages ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget.

Det foreslås, at investeringsforeningen ved opgørelsen af kursværdiændringer, kursgevinster og -tab på obligationer, pantebreve og lign. ikke skal anvende de nævnte regler, idet dette ville betyde, at investeringsforeninger skulle udarbejde et særskilt regnskab af hensyn hertil. Investeringsforeningen skal i stedet anvende lagerprincippet som fastsat i realrenteafgiftslovens § 4, stk. 5. Dette svarer til de regnskabsmæssige regler, der gælder for investeringsforeninger omfattet af lov om investeringsforeninger.

Det afgiftsfrie afkast er defineret i den foreslåede bestemmelse i § 3 e, stk. 4. Der er tale om afkast, der også ville have været afgiftsfrit, såfremt det havde været direkte oppebåret af den afgiftspligtige, jf. realrenteafgiftslovens § 3, stk. 3.

Investeringsforeningens samlede indtjening opgøres efter de foreslåede regler i § 3 e, stk. 6. Ved indtjeningen forstås herefter summen af udbytter, kursværdiændringer og realiserede kursgevinster og -tab på de enkelte medlemmers andele i investeringsforeningen, herunder på de andele der købes eller sælges i løbet af kalenderåret.

Ad nr. 20

Der er primært tale om en redaktionel ændring. Endvidere præciseres det, at det almindelige og det særlige afgiftsgrundlag også i denne forbindelse skal reduceres efter reglerne i realrenteafgiftslovens § 8.

Ad nr. 21

Ændringen er en konsekvens af ændringen i nr. 15 og 18.